

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Radimem Kadlčákem ve věci

žalobce: L. V., narozený X,
bytem X,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2024, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobce se žalobou podanou dne 27. 6. 2024 domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 2. 4. 2024, č. j. X, jímž byly podle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“), a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 12. 2023, č. j. X, kterým byla žalobci zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
- K tomu soud pro úplnost doplňuje, že se žalobce v petitu podané žaloby domáhal konkrétně zrušení nadepsaného prvostupňového rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 12. 2023, č. j. X, avšak soud v daném ohledu postupoval v intencích judikatury Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 19. 11. 2009, č. j. 1 Afs 88/2009-48, formou právní věty vyslovil, že „[p]okud žalobce podá žalobu podle § 65 a násl. s. ř. s. až poté, co mu bylo doručeno rozhodnutí odvolacího orgánu, a pouze nesprávně označí jakožto žalovaného správní orgán prvního stupně a jako napadené rozhodnutí právě rozhodnutí vydané v prvním stupni, je krajský soud povinen o takovém návrhu rozhodnout meritorně s tím, že v souladu s § 69 s. ř. s. jedná jako s žalovaným právě s odvolacím orgánem. Přezkoumává tudíž v první řadě odvolací rozhodnutí, které tvoří s rozhodnutím vydaným v prvním stupni jeden celek.“ Podle § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), totiž platí, že žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. V této souvislosti je poté případným poukázat také na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2018, č. j. 5 Ads 171/2016-22, v němž bylo konstatováno, že „[p]ísemné námitky dle § 88 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení jsou řádným

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

opravným prostředkem ve správním řízení proti rozhodnutí orgánu sociálního zabezpečení ve věcech důchodového pojištění, který je třeba v souladu se zásadou subsidiarity soudního přezkumu správních rozhodnutí [§ 5 a § 68 písm. a) soudního řádu správního] řádně a včas vyčerpat před případným podáním žaloby ve správním soudnictví.“

3. Soud se tedy nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení. Žaloba, kterou žalobce podal, směřuje proti rozhodnutí žalovaného, jak už bylo shora popsáno, a tudíž se jedná o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, která je jako institut upravena v části třetí hlavě druhé prvním dílu s. ř. s. – tj. v § 65 až § 78.
4. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.
5. Dle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle odst. 2 věty první téhož ustanovení platí, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 3 věty první daného ustanovení, případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
6. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. dále platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
7. Z obsahu žalovaným předloženého napadeného rozhodnutí ze dne 2. 4. 2024 ve spojení s dokladem o jeho doručení žalobci (dodejkou) pak soud ve věci zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci řádně doručeno do vlastních rukou dne 10. 4. 2024. Tento den je tudíž třeba považovat za den doručení namítaného rozhodnutí žalobci ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců tak byla v případě žalobou napadeného rozhodnutí středa 10. 4. 2024, a lhůta dvou měsíců pro podání žaloby tudíž končila v pondělí 10. 6. 2024 (tj. poslední den lhůty).
8. Pro zachování lhůty k podání předmětné žaloby proto bylo třeba, aby ji žalobce nejpozději dne 10. 6. 2024 předal soudu nebo jemu zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předal orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobce neučinil, neboť žalobu podal prostřednictvím pošty až dne 27. 6. 2024, jak nepochybně vyplývá z obsahu obálky k danému podání č. X – tj. zjevně po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Lhůta pro podání žaloby tak ve věci nebyla zachována.
9. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že žalobce podal žalobu opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená lhůta dvou měsíců k jejímu podání dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu pro opožděnost výrokem I. usnesení odmítl.
10. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně výrokem II. usnesení v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 16. července 2024

Mgr. Radim Kadlčák v. r.
samosoudce